

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/871-0/2015 IV/776-0/2015 <i>javított szám: 124/2015.</i>
Érkezett:	2015 MÁRC 11.
Példány:	2
Melléklet:	<i>Ø</i> db <i>dui</i>
Kezelőiroda:	

Dr. Lenkovich Barnabás úrnak
a Magyar Köztársaság
Alkotmánybíróságának elnöke

Budapest

Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. §-a (2) bekezdésének a) pontjában foglaltakra hivatkozással –
[redacted] képviselőjében, továbbá [redacted] [redacted] [redacted] [redacted]
[redacted] képviselőjében
eljárva, valamint [redacted]
[redacted]

a l k o t m á n y j o g i p a n a s z t

nyújtok be, kezdeményezve, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg, miszerint a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény (a továbbiakban: Nkt.)

- 4. § 11. alpontja,
- 62. § (14) bekezdése,
- 83. § (2a) bekezdése,
- 84. § (4) bekezdése,
- 94. § (1) bekezdés v) pontja,
- 94. § (4) bekezdés z) pontja, továbbá
- a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény módosításáról rendelkező 2014. évi CV. törvény (a továbbiakban: módosító törvény vagy Nktmód.) 31. §-a

ellentétes

- az Alaptörvény B. cikk (1) bekezdésével:
„(1) Magyarország független, demokratikus jogállam.”
- az Alaptörvény Q. cikk (2)-(3) bekezdésével:
“(2) Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját.
(3) Magyarország elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait. A nemzetközi jog más forrásai jogszabályban történő kihirdetésükkel válnak a magyar jogrendszer részévé.”
- az Alaptörvény T. cikk (1) bekezdésével:
„(1) Általánosan kötelező magatartási szabályt az Alaptörvény és az Alaptörvényben megjelölt, jogalkotó hatáskörrel rendelkező szerv által megállapított, a hivatalos lapban kihirdetett jogszabály állapíthat meg.”
- az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésével:
„(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg.”
- az Alaptörvény I. cikk (4) bekezdésével:
„(4) A törvény alapján létrehozott jogalanyok számára is biztosítottak azok az alapvető jogok (...), amelyek természetüknél fogva nem csak az emberre vonatkoznak.”
- az Alaptörvény II. cikkével:
„Az emberi méltóság sérthetetlen.”
- az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésével:

„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.”

- az Alaptörvény VII. cikk (3) és (5) bekezdésével:

„(3) Az állam és a vallási közösségek különváltan működnek. (...)”

„(5) A vallási közösségekre vonatkozó közös szabályokat, valamint az együttműködés feltételeit (...) sarkalatos törvény határozza meg.”

- az Alaptörvény XI. cikk (1) bekezdésével:

„(1) Minden magyar állampolgárnak joga van a művelődéshez.”

- az Alaptörvény XVI. cikk (1)-(3) bekezdésével:

"(1) Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz.

(2) A szülőknek joguk van megválasztani a gyermeküknek adandó nevelést.

(3) A szülők kötelesek kiskorú gyermekükről gondoskodni. E kötelezettség magában foglalja gyermekük taníttatását."

- az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésével:

"(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni."

- az Alaptörvény XXIX. cikk (3) bekezdésével:

"(3) A Magyarországon élő nemzetiségek jogaira vonatkozó részletes szabályokat, a nemzetiségeket és a nemzetiségként való elismerés feltételeit, valamint a helyi és országos nemzetiségi önkormányzatok megválasztásának szabályait sarkalatos törvény határozza meg. Sarkalatos törvény a nemzetiségként való elismerést meghatározott idejű honossághoz és meghatározott számú, magát az adott nemzetiséghez tartozónak valló személy kezdeményezéséhez kötheti.

Mindezekre tekintettel kérem, hogy az Alkotmánybíróság a támadott rendelkezéseket a hatályba lépés napjára – 2015. január 1-ére – visszamenőleg

s e m m i s í t s e

meg.

I n d o k o l á s

I.

A támadott rendelkezések

/Nkt. 4. § /E törvény alkalmazásában/

"11. intézményátstrukturálás: minden olyan fenntartói döntés, amely az alapító okirat, szakmai alapidokumentum 21. § (3) bekezdés c)-j) pontjában felsoroltak bármelyikének módosulásával jár, kivéve a jogszabályváltozásból eredő módosítást és az olyan vagyont érintő döntést, amely vagyon a feladatellátáshoz a továbbiakban nem szükséges,"

Nkt. 62. § "(14) A nevelési-oktatási intézmény, a pedagógiai szakszolgálat vezetője a heti teljes munkaidőnek az 5. melléklet vagy a pedagógiai szakszolgálatokra vonatkozó miniszteri rendelet szerint tanórákkal vagy foglalkozásokkal le nem kötött részében látja el a magasabb vezetői, vezetői megbízással kapcsolatos feladatokat. A nevelési-oktatási intézményben foglalkoztatott magasabb vezető vagy vezető megbízással rendelkező pedagógus heti tanóráinak, foglalkozásainak számát az 5. melléklet határozza meg. Az iskolában foglalkoztatott magasabb vezető vagy vezető megbízással rendelkező pedagógus

heti tanóráinak, foglalkozásainak száma az általa az intézményben tanított tantárgynak - az oktatásért felelős miniszter által kiadott kerettanterv alapján készült helyi tanterv szerinti - heti óraszámával azonos, amennyiben olyan tantárgyat tanít, amelynek a helyi tanterv szerinti óraszám magasabb, mint az 5. mellékletben az adott intézményre és vezetőre meghatározott heti tanórák, foglalkozások száma."

Nkt. 83. § "(2a) Az állami és önkormányzati fenntartású köznevelési intézményekben a Kar által elfogadott Etikai Kódex alkalmazása kötelező. A magán köznevelési intézmény fenntartója a Kar által elfogadott Etikai Kódex általános etikai alapelveinek figyelembevételével megalkotja az általa fenntartott köznevelési intézményekben foglalkoztatott pedagógusokra vonatkozó intézményi etikai kódexet. Az egyházi köznevelési intézmény ajánlásként veszi figyelembe a Kar által elfogadott Etikai Kódex alapelveit."

Nkt. 84. § "(4) A fenntartói jog átadásának tilalmára vonatkozó rendelkezéseket nem kell alkalmazni a fenntartó személyében jogutódlással bekövetkező változás, a fenntartói jog jogszabály alapján történő átadása esetén, az önkormányzatok szétválásával összefüggő vagyonomegosztáskor, az egyéni vállalkozó halálakor, ha van, aki a tevékenység folytatására jogosult."

Nkt. 94. § /*(1) Felhatalmazást kap az oktatásért felelős miniszter, hogy/*

"v) a Nemzeti Pedagógus Kar tagságának körét, országos és területi szervezeti felépítését, működését, feladatait, jogait, minimálisan létrehozandó szakmai tagozatait, az etikai eljárásának főbb szabályait, a tagnyilvántartás eljárási szabályait és a törvényességi felügyeleti jogkör gyakorlóját"

/(4) Felhatalmazás kap a Kormány, hogy/

"z) a vallási, világnézeti tekintetben elkötelezett, továbbá nemzetiségi iskolai nevelés-oktatás szervezésének az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény 28. § (2) bekezdésében meghatározott feltételek érvényesülését szolgáló sajátos feltételeit, különös tekintettel a jogellenes elkülönítés tilalmára"

Nktmód. 31. § "(1) Ez a törvény - a (2) és (3) bekezdésben foglalt kivétellel - 2015. január 1-jén lép hatályba.

(2) Az 5. § (3) bekezdése és a 21. § 2015. április 1-jén lép hatályba.

(3) A 30. § 2015. június 15-én lép hatályba."

II.

Az alkotmányjogi panasz benyújtásának joga, a személyes érintettség

A személyes érintettségről általában

1. Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybíróság eljárását kezdeményezheti kivételesen az, akinek az Alaptörvény-ellenes jogszabály rendelkezésének alkalmazása vagy hatályosulása folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül következett be a jogsérelem, és nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás. Jelen eljárás során az alkotmányjogi panasz benyújtásának egyik előfeltétele, nevezetesen, hogy a jogsérelem orvoslására nincs jogorvoslati lehetőség, az adott. Az alkotmányjogi panasz alapja az „érintettség” az a tény, hogy a panaszosok jogait a megtámadott jogszabályi rendelkezések közvetlenül és ténylegesen sértik.

2. A személyes érintettség eltérő okokra vezethető vissza a [REDACTED] és a többi érdekelt félnél. [REDACTED] e mint az ágazatban reprezentatív szakszervezet "érintett" valamennyi megtámadott rendelkezés tekintetében, arra való tekintettel, hogy elfogadásuk során nem tartották meg azokat a rendelkezéseket, amelyek garantálják részvételét a döntéshozatali eljárásban. Más-más okok

4. a dolgozók és munkáltatók jogát a kollektív cselekvéshez érdekütközések esetén, beleértve a sztrájkjogot, amely a korábban elfogadott kollektív egyezményekből fakadó kötelezettségek függvénye.

21. cikk

Az információhoz és konzultációhoz való jog

Annak érdekében, hogy biztosítsák a dolgozó cégen belüli információhoz és konzultációhoz való jogának hatékony gyakorlását, a Felek vállalják, hogy olyan intézkedéseket fogadnak el, vagy támogatnak, amelyek lehetővé teszik a dolgozóknak vagy képviselőiknek a nemzeti törvényekkel és gyakorlattal összhangban:

a) hogy rendszeresen, vagy a megfelelő időben átfogó tájékoztatást kapjanak az őket alkalmazó vállalkozás gazdasági és pénzügyi helyzetéről, szem előtt tartva, hogy bizonyos információk kiadását, amelyek hátrányosak lehetnek a vállalkozás számára, hivatkozással azok bizalmas jellegére, meg lehet tagadni; és

b) kellő időben konzultálni kell velük az olyan tervezett döntésekről, amelyek számottevően érintik a dolgozók érdekeit, különösen pedig azon döntésekről, amelyek fontos hatással lehetnek a vállalkozás foglalkoztatási helyzetére."

2. A hivatkozott nemzetközi jogszabályok alkalmazhatóságát - annak ellenére, hogy dolgozók és munkáltatók viszonyáról rendelkeznek - az alapozza meg, hogy egy állami intézményfenntartó központba olvadtak be 2013. január 1-jén az önkormányzati intézmények. Annak részeként végzik tevékenységüket, mindenkire vonatkozóan a munkáltatói jog gyakorlója egy személy, a központ elnöke. A központ elnöke képviseli az államot. A központ elnöke köteles egyeztetni a [REDACTED] l. A köznevelési feladatot ellátó egyes önkormányzati fenntartású intézmények állami fenntartásba vételéről szóló 2012. évi CLXXXVIII. törvény 4. §-ának (1) bekezdése szerint az önkormányzati intézmények 2013. január 1-jével - a Központba történő beolvadással - az állam fenntartásába kerültek. A 6. § (1) bekezdés alapján a beolvadással érintett intézmény és az intézményegység tekintetében 2013. január 1-jétől a fenntartói jogokat - az Nkt. 83. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltak, valamint a köznevelési intézmény vezetőjének megbízása, kinevezése, a megbízás visszavonása, a jogviszony megszüntetésének joga kivételével - a Központ gyakorolja.

3. A közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény [a továbbiakban: Kjt.]

„6. § (1) A munkaügyi kapcsolatokat és a közalkalmazotti jogviszonyt érintő

a) ágazati jelentőségű kérdésekben az ágazati miniszter (a továbbiakban: miniszter) az országos önkormányzati érdek-képviselői szervezetek bevonásával az érintett ágazatban, alágazatban, szakágazatban (a továbbiakban együtt: ágazat) reprezentatív szakszervezetekkel a KOMT-ban vagy a (6) bekezdés szerinti ágazati érdekegyeztető fórumban,

(2) A miniszter az (1) bekezdés a) pontja vagy a (6) bekezdés alapján létrejött ágazati érdekegyeztető fórumban részt vevő szervezetekkel véleményezteteti

a) az ágazatba (alágazatba, szakágazatba) tartozó közalkalmazottak foglalkoztatását érintő döntések tervezetét,

b) az ágazatra (alágazatra, szakágazatra) vonatkozó munkajogi szabályozással, illetve a közalkalmazotti illetmény-előmeneteli szabályokkal kapcsolatos javaslatokat.”

A Kjt. 7. § a szerint a 6-6/A. §-ban foglaltakat a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény szerinti állami intézményfenntartó központ tekintetében a következő eltéréssel kell alkalmazni:

„a) a tankerületi igazgató a járási, a megyeközponti tankerületi igazgató a járási továbbá a megyei jelentőségű, közalkalmazottak jogviszonyát érintő kérdésekben az érintett, járási, illetve megyei szinten reprezentatív szakszervezetekkel a járási, illetve a megyei szintű érdekegyeztető fórum keretei között egyeztet,

b) járási, megyei szinten azt a szakszervezetet kell reprezentatívnak tekinteni, amelynek közalkalmazotti jogviszonyban álló tagjainak száma eléri a járási tankerület illetékességi területén, illetve a megyeközponti tankerület illetékességi területén az ágazatban foglalkoztatott közalkalmazottak létszámának 10%-át,

c) az állami intézményfenntartó központ elnöke a közalkalmazottak jogviszonyát érintő - az ágazati érdekegyeztető fórum hatáskörébe tartozó kérdések kivételével - országos jelentőségű kérdésekben a reprezentatív szakszervezetek elnökeivel kialakított országos egyeztető fórum keretei között egyeztet.”

4. Az egyeztetés elmaradása megalapozza a személyes érintettségét ebben az ügyben.

A többi érdekelt személyes érintettsége

1. Az elfogadott és kihirdetett törvény szerint olyan jogi helyzet állt elő, amelyből egyértelműen következik, hogy a panaszolt jogsérelem közvetlenül és belátható időn belül kikényszeríthetően bekövetkezik. A személyes érintettséget megalapozza az intézményfenntartói tevékenység, a pedagógus-munkakörben történő munkavégzés, melyhez kapcsolódóan egy szűkebb kört érint a vezetői megbízással összefüggő rendelkezések Alaptörvény-ellenessége. Miután a nevelési-oktatási intézmények és a pedagógiai szakszolgálat intézményei vezetőjének a foglalkoztatása pedagógus-munkakörben történik, e körben a személyes érintettség valamennyi pont tekintetében adott. Ennek részletes kifejtésére sor kerül az érintett törvényhellyel kapcsolatos Alaptörvény-ellenesség ismertetésénél. A vezetői foglalkoztatást érintő rendelkezések kivételével egységesnek mondható, hogy a köznevelési intézményekben történő foglalkoztatás alapvető biztonsága sérült az új rendelkezések eredményeképpen.

2. A személyes érintettség, ha szűkebb körben is, de megállapítható mindazoknál, akik igénybe veszik a köznevelés intézményrendszerét, arra való tekintettel, hogy az intézmények működéséhez kapcsolódó stabilitás az új szabályok alapján sérült.

3. Külön csoportot alkotnak azok, akik vallási, világnézeti tekintetben elkötelezett nevelést-oktatást, vagy nemzetiségi iskolai nevelést-oktatást kívánnak igénybe venni. A támadott rendelkezések bizonytalanságot teremtenek, és kiszámíthatatlanságot ezen a területen.

4. Az alkotmányjogi panasz indokolásánál minden egyes pontnál feltüntetésre kerül az a személyi kör, amelyik érintett az adott rendelkezésnél. Az ügy vitelével kapcsolatos meghatalmazásból egyértelműen kiderül, hogy a meghatalmazó mely pontok tekintetében vallja magát érintettnek

III.

Az Alaptörvény „sérülő” rendelkezései

Valamennyi rendelkezésre vonatkozó megállapítások

1. A módosító törvény elfogadásának eljárási rendje, valamint hatályba léptetése sérti az Alaptörvény B. cikk (1) bekezdését:

„(1) Magyarország független, demokratikus jogállam.”, valamint az Alaptörvény Q. cikk (2)-(3) bekezdését:

„(2) Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját. (3) Magyarország elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait.”

2. A törvényjavaslat előkészítése során nem tartották meg a nemzetközi szerződésekből és a magyar jogszabályokból levezethető egyeztetési, tájékoztatói kötelezettséget. A törvényjavaslat annak ellenére, hogy jelentős mértékben megváltoztatja a pedagógus-munkakörben foglalkoztatottak munkajogi helyzetét, nem került megvitatásra az érdekelt, az ágazatban reprezentatív szakszervezettel. Ezzel kapcsolatos érdemi magyarázatok a II. részben a [REDACTED] alcím alatt részletesen kifejtésre került.

3. A módosító törvény hatályba léptetése lehetetlenné teszi az új törvényszöveg megismerését, és a törvényszövegnek megfelelő jogszerű magatartás tanúsítását. Az Alkotmánybíróság számos határozatában fejtette ki a jogbiztonság tartalmát. A jogbiztonság a demokratikus jogállam jellemzője. A jogbiztonság tartalmával kapcsolatosan jelentős hányadot képviselnek azok az ítéletek, amelyek jogszabály hatályba lépése kapcsán az új rendelkezések alkalmazására a felkészülési időt alkotmányos követelményként határozzák meg. A 2014. évi CV. törvény 2014. december 30-án került kihirdetésre, és szűk kivétellel 2015. január 1-jén hatályba lépett.

a) A hatályba lépő rendelkezések megváltoztatták például a köznevelési intézmények alapfeladatait, amelyek részei az alapító okiratnak. E rendelkezések átvezetése nélkül a köznevelési intézmény működése nem felel meg a törvény előírásainak. Két nap alatt, ráadásul heti pihenőnapokon, amikor nincs munkavégzés, nem változtatható meg az intézményvezetők foglalkoztatási rendje.

b) Két nap alatt nem készülhetnek el azok az etikai kódexek, amelyeknek elvileg a rendelkezések hatályba lépését követően az intézményben rendelkezésre kell állniuk.

4. Ezek az Alaptörvény-ellenes megoldások valamennyi, az alkotmányjogi panaszt benyújtó tekintetében megvalósítják a személyes érintettséget.

Az átszervezés, fenntartói jog átadásának kérdésköre

1. Az Nkt. 4. § 11. alpontja, valamint 84. §-ának (4) bekezdése

„/E törvény alkalmazásában/

11. intézményátszervezés: minden olyan fenntartói döntés, amely az alapító okirat, szakmai alapidokumentum 21. § (3) bekezdés c)-j) pontjában felsoroltak bármelyikének módosulásával jár, kivéve a jogszabályváltozásból eredő módosítást és az olyan vagyont érintő döntést, amely vagy a feladatellátáshoz a továbbiakban nem szükséges,”

"84. § (4) A fenntartói jog átadásának tilalmára vonatkozó rendelkezéseket nem kell alkalmazni a fenntartó személyében jogutódlással bekövetkező változás, a fenntartói jog jogszabály alapján történő átadása esetén, az önkormányzatok szétválásával összefüggő vagyonmegosztáskor, az egyéni vállalkozó halálakor, ha van, aki a tevékenység folytatására jogosult."

sérti az Alaptörvény B. cikk (1) bekezdését: „(1) Magyarország független, demokratikus jogállam.”

Sérti továbbá a

- az Alaptörvény XI. cikk (1) bekezdését:

„(1) Minden magyar állampolgárnak joga van a művelődéshez.”

- az Alaptörvény XVI. cikk (1)-(3) bekezdését:

"(1) Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz.

(2) A szülőknek joguk van megválasztani a gyermeküknek adandó nevelést.

(3) A szülők kötelesek kiskorú gyermekükről gondoskodni. E kötelezettség magában foglalja gyermekük taníttatását."

2. A köznevelési intézmények működésének stabilitása szoros kapcsolatban van az alkotmánynak azokkal a rendelkezéseivel, amelyek alapján érvényesül a művelődéshez való jog, illetve a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéshez való jog, és a kiskorú gyermekről történő gondoskodás megvalósul.

A stabil működés feltétele, hogy meghatározott időszakon belül ne lehessen olyan döntést hozni, amely miatt lehetetlenné válik a nevelő és oktató munka, illetőleg megváltoznak azok a feltételek, amelyek között a felkészülés, felkészítés folyik. Ezért, bár a közoktatásról szóló törvény rendelkezései alapján a fenntartó jogosult dönteni az intézmény létesítéséről, megszüntetéséről, átszervezéséről, fenntartói jogának átadásáról, e jogosítványaival ezidáig csak akkor élhetett, ha ezzel nem sérültek az említett alkotmányos jogok.

3. A köznevelésről szóló törvény 84. § (3) bekezdése garantálta az intézményműködtetés stabilitásához fűződő érdekeket:

"(3) A fenntartó tanítási évben, továbbá – július, augusztus hónapok kivételével – nevelési évben

a) iskolát nem indíthat, továbbá iskolát, kollégiumot, óvodát nem szervezhet át, nem szüntethet meg, fenntartói jogát nem adhatja át."

4. A köznevelésről szóló törvény 4. § (11) bekezdése egyértelműen meghatározza, mit kell intézményátvezetésnek tekinteni. Minden olyan fenntartói döntés, amely az alapító okirat, állami fenntartású intézmény esetén a szakmai alapidokumentum olyan jellegű megváltoztatásával járna, amely miatt lehetetlenné vagy lényegesen nehezebbé válna az intézmény működése, működtetése, igénybevétele.

Ilyen fenntartói döntés

- az intézmény típusának megváltoztatása,
- az intézmény feladatellátási helyének – székhely, tagintézmény, telephely – megváltoztatása, alapfeladatának megváltoztatása,
- a felvehető maximális gyermek-, tanulólétszám megváltoztatása,
- az iskola évfolyamainak módosítása, a művészeti ágak, ezen belül a tanszakok megváltoztatása,
- a szakképzés feladatainak megváltoztatása, a feladatellátást szolgáló vagyon, a vagyon feletti rendelkezés vagy a vagyonhasználati jog megváltoztatása.

5. Ezek a biztonsági elemek változtak meg azért, hogy nem érvényesül az intézményátszervezés, fenntartói jog átadásának tilalma abban az esetben, ha a köznevelésről szóló törvény módosított rendelkezései szerint a fenntartói döntésre jogszabályváltozás miatt került sor. Ez olyan széleskörű felhatalmazást jelent, amely lényegében megszünteti az eddigi korlátozást, az intézményi stabilitást.

6. Az Alaptörvény T. cikk (2) bekezdése szerint jogszabály: a törvény, a kormányrendelet, a miniszterelnöki rendelet, a miniszteri rendelet, a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendelete, az önálló szabályozó szerv vezetőjének rendelete és az önkormányzati rendelet. Így például a működtető települési önkormányzat is rendeletet alkothat, amelynek alapján sor kerülhet a köznevelési intézmény átszervezésére.

7. Ez a megoldás súlyosan sérti a fenntartók, az intézményvezetők, a pedagógusok, a szülők, valamint gyermekeik érdekeit.

A foglalkoztatás biztonságának sérelme

1. Az Nkt. 62. § (14) bekezdése:

"(14) A nevelési-oktatási intézmény, a pedagógiai szakszolgálat vezetője a heti teljes munkaidőnek az 5. melléklet vagy a pedagógiai szakszolgálatokra vonatkozó miniszteri rendelet szerint tanórákkal vagy foglalkozásokkal le nem kötött részében látja el a magasabb vezetői, vezetői megbízással kapcsolatos feladatokat. A nevelési-oktatási intézményben foglalkoztatott magasabb vezető vagy vezető megbízással rendelkező pedagógus heti tanóráinak, foglalkozásainak számát az 5. melléklet határozza meg. Az iskolában foglalkoztatott magasabb vezető vagy vezető megbízással rendelkező pedagógus heti tanóráinak, foglalkozásainak száma az általa az intézményben tanított tantárgynak - az oktatásért felelős miniszter által kiadott kerettanterv alapján készült helyi tanterv szerinti - heti óraszámával azonos, amennyiben olyan tantárgyat tanít, amelynek a helyi tanterv szerinti óraszám magasabb, mint az 5. mellékletben az adott intézményre és vezetőre meghatározott heti tanórák, foglalkozások száma."

sérti az Alaptörvény B. cikk (1) bekezdését: „Magyarország független, demokratikus jogállam.”

2. A módosított rendelkezések alapján nem lehet egyértelműen meghatározni az iskolában foglalkoztatott magasabb vezető vagy vezető megbízással rendelkező pedagógus heti tanórai foglalkozásainak a számát.

3. A köznevelésről szóló törvény rendelkezései indokolatlanul tesznek különbséget a vezetők között azon az alapon, milyen tantárgyat tanítanak, és az iskola mely évfolyamán tanítanak.

4. A kialakult helyzet megértéséhez egy kerettantervből bemutatott példa:

a) Ha az általános iskolában az intézmény vezetését tanító látja el, és magyar nyelv és irodalom tantárgyat tanít, abban az esetben az első évfolyamon és a második évfolyamon heti hét órát, a harmadik és negyedik évfolyamon heti hat órát kell tanítania. A törvényszöveg azonban nem ad választ arra, hogy mely évfolyamon kell vizsgálni az adott tantárgy tanórai foglalkozásait, és nem ad választ arra sem, hogy mi a helyzet akkor, ha a magasabb vezető több évfolyamon eltérő óraszámban tanít.

b) Az első-negyedik évfolyamon a matematika tantárgyat négy órában, az ének-zenét két órában tanítják.

c) Az ötödik-nyolcadik évfolyamon a kötelező tantárgyak és minimális óraszámok ugyancsak eltérően alakulnak az egyes tantárgyaknál. A magyar nyelv és irodalom az öt-hat és nyolcadik évfolyamon heti négy óra, a hetedik évfolyamon három óra. A matematika az ötödik évfolyamon heti négy óra, a hat-nyolcadik évfolyamon heti három óra. A testnevelés és sport heti öt óra.

d) Az enyhe értelmi fogyatékosok általános iskolája első-negyedik évfolyamán a magyar nyelv és irodalom, az első, a második és a negyedik évfolyamon heti négy óra, a matematika az első, a második és a negyedik évfolyamon heti négy óra, a harmadik évfolyamon heti három óra.

5. Nincs válasz ezekben az esetekben arra a kérdésre, milyen módon kell megoldani a magasabb vezető és a vezető heti kötelező óraszámát a különböző évfolyamokon és eltérő tantárgyakat oktat. Jól érzékelhetően a kerettantervek kiadásának és jóváhagyásának rendjéről szóló 51/2012. (XII. 21.) EMMI rendelet mellékletében meghatározott kötelező tantárgyak és minimális óraszámok alapján az azonos vezetői feladatot ellátók között bizonytalan helyzet alakul ki attól függően, hogy milyen évfolyamon milyen tantárgyat oktatnak.

6. A bizonytalanságot még növeli, hogy az iskola helyi tanterve az adott tantárgyra meghatározott minimális óraszámot megemelheti. E rendelkezésnek az lehet a következménye, hogy éppen a legnagyobb, legnehezebb feladatot ellátó intézményekben nőnek meg a vezetők munkaterhei. A köznevelésről szóló törvény 5. mellékletében meghatározott vezetői óraszámok ugyanis azt veszik figyelembe, hogy a vezetői munkát a tanórai foglalkozásokkal le nem kötött időben kell elvégezni. Ez a munkateher nem csökken azáltal, hogy az intézményvezető és helyettese olyan tantárgyat oktat, amelyben a heti tanórai foglalkozások száma magasabb, mint a mellékletben meghatározott tanórai foglalkozások száma. Bekövetkezik továbbá az a furcsa helyzet, hogy egyes törvényi rendelkezések a jogszabályi hierarchiában lényegesen alacsonyabb szinten elhelyezett miniszteri rendelet előírásai alapján nem érvényesülhetnek. Sőt, az iskola helyi tanterve is leronthatja a törvényi előírásokat.

7. Az Alkotmánybíróság több alkalommal értelmezte a jogállamiság fogalmát, amelyből több más fogalmat vezetett le, így a jobbiztonság fogalmát, elvét. A jobbiztonság az Alkotmánybíróság értelmezése szerint azt várja el az államtól és mindenekelőtt a jogalkotótól, hogy a jog egésze, egyes részterületei és egyes szabályai világosak, egyértelműek, hatásukat tekintve kiszámíthatóak, és a norma címzettjei számára előreláthatóak legyenek. A támadott rendelkezések nem felelnek meg ennek a követelménynek, hiszen az iskolákban foglalkoztatott vezetők heti tanórai foglalkozásainak a számát nem lehet egyértelműen meghatározni, tervezni. Ebből a megoldásból viszont következik az is, hogy az azonos, homogén csoportba tartozó intézményvezetők között indokolatlan, ésszerű okokra vissza nem vezethető különbségtétel alakulhat ki a foglalkoztatás területén, a munkaterhek alakulása során. A jogállamiság elvével összeegyeztethetetlen, ha a különbségtétel ésszerű indokra, indokokra nem vezethető vissza. Jelen esetben a különbségtétel nem igazolható: nincs ésszerű indoka, ezért önkényes.

8. Ezek a rendelkezések a vezetői megbízással rendelkezők tekintetében okoznak jogsérelmet.

Az Etikai Kódex alkalmazásának kötelezettsége

1. Az Nkt. 83. § (2a) bekezdése:

"(2a) Az állami és önkormányzati fenntartású köznevelési intézményekben a Kar által elfogadott Etikai Kódex alkalmazása kötelező. A magán köznevelési intézmény fenntartója a Kar által elfogadott Etikai Kódex általános etikai alapelveinek figyelembevételével megalkotja az általa fenntartott köznevelési intézményekben foglalkoztatott pedagógusokra vonatkozó intézményi etikai kódexet. Az egyházi köznevelési intézmény ajánlásként veszi figyelembe a Kar által elfogadott Etikai Kódex alapelveit."

sérti az Alaptörvényt

- B) cikk (1) bekezdését: "Magyarország független, demokratikus jogállam."

- T) cikk (1) bekezdését: "Általánosan kötelező magatartási szabályt az Alaptörvény és az Alaptörvényben megjelölt, jogalkotó hatáskörrel rendelkező szerv által megalkotott, a hivatalos lapban kihirdetett jogszabály állapíthat meg..."

- I. cikk (3) bekezdését: "Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg..."

- II. cikkét: "Az emberi méltóság sérthetetlen."

- VI. cikk (1) bekezdését: "Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák."

- VII. cikk (3) és (5) bekezdését: "(3)Az állam és a vallási közösségek különváltan működnek..."

(5) A vallási közösségekre vonatkozó közös szabályokat, valamint az együttműködés feltételeit, a bevett egyházakat és a rájuk vonatkozó részletes szabályokat sarkalatos törvény határozza meg."

- az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését:

"(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni."

2. A rendelkezések hatályba lépése 2015. január 1. Ebben az időpontban nem állt rendelkezésre az Etikai Kódex. Nincsenek kiadva az általános etikai alapelvek. Ebből az következik, hogy - bár a rendelkezések kötelezőek - végrehajtásuk lehetetlen. A magán köznevelési intézmények és az egyházi intézmények azonban adott esetben felelősségre vonhatók ezek hiánya miatt egy hatósági ellenőrzés során. Ez a helyzet sérti a jogbiztonságot, a jogállamiság követelményeit.

3. A Nemzeti Pedagógus Kar tagja az állami és az önkormányzati fenntartású köznevelési intézményekben pedagógus-munkakörben közalkalmazottként foglalkoztatott személy.

Nem tagjai a Nemzeti Pedagógus Karnak a magán köznevelési intézményben – a vallási tevékenységet végző szervezet vagy más személy vagy szervezet által fenntartott intézmény –, a nemzetiségi önkormányzat és az egyházi jogi személy által fenntartott intézményben foglalkoztatott pedagógusok. Nem tagjai a Karnak azok sem, akik óraadó pedagógusként dolgoznak az állami vagy az önkormányzati fenntartású köznevelési intézményben.

Miután a Nemzeti Pedagógus Kar tagsági kötelezettsége nem teljes körű, ebből az következik, hogy nem születhet olyan Etikai Kódex, amely a köznevelés egész rendszerét, területét átfogja. Ez a megoldás felveti azt a kérdést, vajon nem valósul-e meg a diszkrimináció tilalma azáltal, hogy a szabályozás szempontjából azonos csoportba tartozók, nevezetesen a pedagógus-munkakörben foglalkoztatottak között különbséget tesz a törvény.

Egy részüknél előírja, egy részüknél nem írja elő a kötelező köztestületi tagságot, fenntartói alapon megkülönböztetve ezáltal a pedagógusok csoportjait, és a kimaradottak esetében még azt sem teszi lehetővé, hogy önként tagjai legyenek a Nemzeti Pedagógus Karnak.

4. Óhatatlanul felvetődő kérdés, miért van kötelező tagság, miért kell kötelező Etikai Kódex?

A kényszertagsággal kapcsolatos kérdéseket és ehhez kapcsolódóan az Etikai Kódex indokoltságának kérdéskörét az Alkotmánybíróság részletesen kielemezte az Országos Magyar Vadászkamara működését elemző 41/2012. (X. 11.) AB határozatában. A vadászkamarai kényszertagsággal kapcsolatos elemzés azért iránymutató a Nemzeti Pedagógus Kamarai kényszertagság elemzésénél, mivel az Alkotmánybíróság a vadászetikai szabályok, a vadászetikai normák szankcionálásával, kötelezettségével kapcsolatosan is állást foglalt. "Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Vt., illetve az annak végrehajtásáról szóló 30/1997. (IV. 30.) FM rendelet határozza meg a vadászatra, valamint a vadász és a vadászatra jogosultak jogaira és kötelezettségeire vonatkozó alapvető szabályokat... Mivel jogszabály állapítja meg a vadászatra vonatkozó részletes szabályokat, ezért a vadászat rendjének vadászetikai szabályai nem feltétlenül szükségesek ahhoz, hogy a vadászat rendjét biztosítsák. A Vt. tehát a vadászat rendjének megtartásához, azaz a vadászati tevékenység gyakorlásához nem tekinti szükségesnek a vadászat rendjének vadászetikai szabályait. Mivel a kamarai vadászetikai szabályok nem feltétlenül szükségesek a vadászati tevékenység gyakorlásához, ezért nem indokolt az sem, hogy a vadászetikai normákat a kamara a vadászjegy kiállításával keletkező kötelező kamarai tagság révén minden hivatásos és sportvadászra kiterjessze, s az abban foglaltak megsértését szankcionálja. A vadászetikai normák kamarai szinten történő szabályozása, illetve azok alapján a vadászetikai felelősség megállapítása nem minősül olyan közfeladatnak, amelynek elvégzése nélkül a vadászat rendje ne lenne garantálható. A vadászat rendjét részletesen meghatározó jogszabályi rendelkezések megsértésének szankcionálására ugyanis – a már kifejtetteknek megfelelően – a Vt. 64-65. §-ai alapján van lehetőség."

Az Alkotmánybíróság iránymutatásai a köznevelés terén joggal vetik fel a kötelező tagság és az etikai szabályok megalkotásának szükségességét. A pedagógus foglalkoztatás szabályai rendeztek a köznevelésről szóló törvényben és végrehajtási rendeleteiben. Ehhez kapcsolódóan szabályozott a pedagógus munkájának ellenőrzése, a pedagógus munkájának minősítési eljárások keretében történő megmérettetése. E szabályok nem utalnak az Etikai Kódexre, és nem utalnak az etikai szabályok megtartásának kötelezettségére, illetve az etikai normák megtartásának ellenőrzésére.

5. A Nemzeti köznevelésről szóló törvény szerint: A pedagógus alapvető feladata a rábízott gyermekek, tanulók nevelése, oktatása, óvodában a gyermekek Óvodai nevelés országos alapprogramja szerinti nevelése, iskolában a kerettantervben előírt törzsanyag átadása, elsajátításának ellenőrzése, sajátos nevelési igényű tanuló esetén az egyéni fejlesztési tervben foglaltak figyelembevételével. Legfontosabb kötelességei a következők:

– nevelő és oktató munkája során gondoskodik a gyermek személyiségének fejlődéséről, tehetségének kibontakoztatásáról, tegyen meg minden tőle elvárhatót, – figyelembe véve a gyermek egyéni képességeit, adottságait, fejlődésének ütemét, szociokulturális helyzetét,

- a különleges bánásmódot igénylő gyermekekkel egyénileg foglalkozzon, szükség szerint együttműködjön gyógypedagógussal vagy a nevelést, oktatást segítő más szakemberekkel, a bármilyen oknál fogva hátrányos helyzetű gyermek, tanuló felzárkózását elősegítse,

- segítse a tehetségek felismerését, kiteljesedését, nyilvántartsa a tehetséges tanulókat,

- mozdítsa elő a gyermek, tanuló erkölcsi fejlődését, a közösségi együttműködés magatartási szabályainak elsajátítását, és törekedjen azok betartatására,
- egymás szeretetére és tiszteletére, a családi élet értékeinek megismerésére és megbecsülésére, együttműködésre, környezettudatosságra, egészséges életmódra, hazaszeretetre nevelje a gyermekeket, tanulókat,
- a szülőt (törvényes képviselőt) rendszeresen tájékoztassa a tanuló iskolai teljesítményéről, magatartásáról, az ezzel kapcsolatban észlelt problémákról, az iskola döntéseiről, a gyermek tanulmányait érintő lehetőségekről,
- tartsa tiszteletben a gyermekek, a tanulók és a szülők, valamint a munkatársak emberi méltóságát és jogait, javaslataikra, kérdéseikre érdemi választ adjon,
- az ismereteket tárgyilagosan, sokoldalúan és változatos módszerekkel közvetítse, oktatómunkáját éves és tanórai szinten, tanulócsoporthoz igazítva, szakszerűen megtervezve végezze, irányítsa a tanulók tevékenységét,
- a kerettantervben és a pedagógiai programban meghatározottak szerint érdemjegyekkel vagy szövegesen, sokoldalúan, a követelményekhez igazodóan értékelje a tanulók munkáját,
- részt vegyen a számára előírt pedagógus-továbbképzéseken, folyamatosan képezze magát,
- tanítványai pályaorientációját, aktív szakmai életútra történő felkészítését folyamatosan irányítsa,
- a pedagógiai programban és az SZMSZ-ben előírt valamennyi pedagógiai és adminisztratív feladatait maradéktalanul teljesítse,
- pontosan és aktívan részt vegyen a nevelőtestület értekezletein, a fogadóórákon, az iskolai ünnepeken és az éves munkaterv szerinti rendezvényeken,
- határidőre megszerezze a kötelező minősítéseket,
- megőrizze a hivatali titkot,
- hivatásához méltó magatartást tanúsítson,
- a gyermek, tanuló érdekében együttműködjön munkatársaival és más intézményekkel. E rendelkezések nem utalnak etikai szabályokra, azok megtartásának kötelezettségére. E kötelezettségek figyelemmel kísérése, megtartása egyértelműen rendezett a jogszabályokban.

6. A köznevelési intézményben pedagógiai-szakmai, törvényességi és hatósági ellenőrzés folyhat. A köznevelési intézmény vezetője felel az intézmény szakszerű és törvényes működéséért. A nevelési-oktatási intézmény vezetője felel a pedagógiai munkáért. E jogkörében szakmai ellenőrzést indíthat az intézményben végzett nevelő és oktató munka, egyes alkalmazott munkája színvonalának külső szakértővel történő értékelése céljából. Az oktatásért felelős miniszter gondoskodik a nevelési-oktatási intézményekben folyó pedagógiai munka országos, térségi, megyei, fővárosi szintű szakmai ellenőrzéséről. Az oktatásért felelős miniszter országos és térségi szakmai ellenőrzést, pedagógiai-szakmai mérések, átvilágítások, elemzések készítését rendelheti el, továbbá felkérheti a fenntartót, hogy a fenntartásában lévő nevelési-oktatási intézményben végeztesse törvényességi, szakmai ellenőrzést, pedagógiai-szakmai mérést, átvilágítást, elemzést, és tájékoztassa ennek eredményéről. Ha a fenntartó a felkérésnek nem tesz eleget, az oktatásért felelős miniszter intézkedésére az Oktatási Hivatal jár el. Az országos pedagógiai-szakmai ellenőrzést az Oktatási Hivatal szervezi. Az országos pedagógiai-szakmai ellenőrzés célja a pedagógusok munkájának külső, egységes kritériumok szerinti ellenőrzése és értékelése a minőség javítása érdekében. Az ellenőrzés kiterjed fenntartótól függetlenül minden köznevelési intézményre. Az országos pedagógiai-szakmai ellenőrzés módszerei különösen az óra- és foglalkozáslátogatás, a megfigyelés, az interjú és a pedagógiai dokumentumok vizsgálata. A köznevelési intézményben a munkáltatói jogok

gyakorlása során az országos pedagógiai-szakmai ellenőrzés eredményét figyelembe kell venni. [Nkt. 62. § (1) bek.; 69. § (1) bek.; 77. § (3) bek.; 86. §]

7. Az Etikai Kódex elhelyezése a jogrendben nem egyszerű feladat. Ennek indoka, hogy az Alaptörvény P. cikk (1) bekezdése szerint általánosan kötelező magatartási szabály az Alaptörvény és az Alaptörvényben előírt jogalkotó hatáskörrel rendelkező szerv által megalkotott, a hivatalos lapban kihirdetett jogszabály állapíthat meg. Jogszabály az Alaptörvény P. cikk (2) bekezdése szerint a törvény, a kormányrendelet, a miniszterelnöki rendelet, a miniszteri rendelet, a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendelete, az önálló szabályozó szerv vezetőjének rendelete és az önkormányzati rendelet. A köztestületek által kiadott etikai kódexek nem tekinthetők jogszabálynak. Ebből következően általánosan kötelező magatartási szabályt nem állapíthat meg. Szorosan összefüggenek az említett rendelkezésekkel az Alaptörvény C. cikk (3) bekezdésében foglaltak: az Alaptörvény és a jogszabályok érvényre juttatása érdekében kényszer alkalmazására az állam jogosult.

8. A jogszabályok mellett létezhetnek azonban olyan más normák is, amelyek arra hivatottak, hogy meghatározott ágazatban irányt mutassanak az ott foglalkoztatottaknak a munkavégzés során elvárható magatartásra. A nagy kérdés az, mitől válik kötelezővé e nem jogszabályként megjelenő norma? Lehetséges-e megsértésük esetén fellépni a kötelezettségszegővel szemben? Ennek a kérdésnek a megválaszolása a foglalkoztatás, illetve a munkavégzés kérdésköreit meghatározó törvények vizsgálata alapján lehetséges. A munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény [a továbbiakban: Mt.] 13. §-a szerint az Mt. alkalmazásában munkaviszonyra vonatkozó szabály a jogszabály, a kollektív szerződés, az üzemi megállapodás, illetőleg a kollektív munkaügyi vita keretében az egyeztető bizottság által kiadott kötelező határozat. Etikai Kódex nem található e felsorolásban. A közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény 2. §-a egyébként hasonló módon szabályoz, mint a munka törvénykönyve: a közalkalmazotti jogviszonnyal összefüggő kérdéseket törvény, kormányrendelet, miniszteri rendelet, továbbá kollektív szerződés és közalkalmazotti szabályzat rendezi.

9. Léteznek olyan speciális munkavégzési szabályok, olyan foglalkozási területek, amelyek kívül esnek a foglalkoztatást meghatározó jogszabályok által rendezett közös körön. Ennek legismertebb területe az ügyvédi hivatás, amelyről külön törvény, az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény rendelkezik. A törvény 36. §-a szerint fegyelmi vétséget követ el az az ügyvéd, aki - többek között - az etikai szabályzatban meghatározott követelményét vétkeesen megszegi. Az ügyvédi törvény 38. §-a alapján a fegyelmi vétséget elkövető ügyvéddel szemben megrovás, pénzbírság, kamarából való kizárás büntetés szabható ki fegyelmi eljárás keretében. A Magyar Ügyvédi Kamara a 8/1999. (III. 22.) MÜK szabályzattal adta ki az ügyvédi hivatás etikai szabályait és elvárásait. Az ügyvédi törvény 112. § (1) bekezdés a) pontja ad felhatalmazást az etikai szabályzat kiadására.

Léteznek más olyan hivatások is, amelyekben a szakmai kamara által kiadott Etikai Kódex alkalmazása a munkavégzés során kötelező. Ennek legismertebb területe az egészségügy. Az itt működő szakmai kamarák, például a Magyar Orvosi Kamara, a Magyar Gyógyszerész Kamara, amelyek az egészségügyben működő szakmai kamarákról szóló 2006. évi XCVII. törvény 4. § (1) bekezdése alapján felhatalmazást kaptak az általános szakmai magatartási-etikai szabályok megalkotására, illetőleg etikai eljárás lefolytatására. A kiszabható etikai büntetések között szerepel a kizárás, ami minden olyan esetben, amikor a hivatás gyakorlásához kötelező a szakmai kamarai tagság, egyidejűleg együtt jár azzal is, hogy az érintett nem folytathatja a tevékenységét. Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (7) bekezdése rendelkezik arról, hogy minden betegnek joga van az egészségi állapota által indokolt megfelelő ellátáshoz. Megfelelő az ellátás, ha az megfelel az adott egészségügyi

szolgáltatásra vonatkozó szakmai és etikai szabályoknak, illetve irányelveknek. Jól érzékelhetően az egészségügy területén a foglalkoztatást meghatározó általános törvények mellett külön törvény született, amely elrendelte a szakmai etikai kódexekben foglaltak kötelező alkalmazását és megtartását az adott területen.

10. Az Alkotmánybíróság a 39/1997. (VII. 1.) AB határozatban foglalkozott a Magyar Orvosi Kamara [MOK] szabályozási jogának legitimációjával, áttekintve a Magyar Orvosi Kamaráról szóló 1994. évi XXVIII. törvény (a továbbiakban: Okt.) rendelkezéseit. "A MOK legfontosabb feladatai és jogai között kétségtelenül szerepelnek közhatalmi-közigazgatási jellegűek. Közhatalmi jellegű a normaalkotásra adott kamarai jogosítvány, s az, hogy a normába foglalt követelmények egy részének kikényszerítése szintén az államigazgatási eljárás és közigazgatási perek útján lehetséges [Okt. 2. § c) pont és VI. fejezet]. A MOK jogosítványt kapott az etikai statútum megalkotására és etikai eljárás lefolytatására is. A közfeladatok és járulékos más jogosítványok kifejezik azokat a sajátosságokat is, amelyek a szakmai kamarákat megkülönböztetik más közttestületektől, beleértve a gazdasági kamarákat is. A szakmai kamarák a hagyományos szabad foglalkozások önkormányzatai. Ezeket a hivatásokat a magas szintű, speciális képzés, a szolgáltatások személyes teljesítése és az azokat igénybe vevő féllel szembeni bizalmi viszony, a részletesen kidolgozott és a testületi önkormányzat által kikényszerített etikai szabályok jellemzik.

11. A Nemzeti Pedagógus Kar által elkészített Etikai Kódex esetén nincs törvényi iránymutatás az etikai követelmények tartalmára. Így nehéz megfogalmazni, melyek lehetnek azok a szabályok, amelyek nem tartoznak a munkavégzésre vonatkozó szabályok közé, mégis meghatározottak egy adott hivatás gyakorlásánál? Milyen szakmai-etikai-erkölcsi követelmények fogalmazódhatnak meg az etikai kódexben, amely nem jogszabály formájában jelenik meg, így nem tartalmazhat állam által kikényszeríthető kötelező magatartási szabályokat? Az Etikai Kódex törvényi iránymutatás nélkül olyan szabályokat is tartalmazhat, amelyek sérthetik az emberi méltóságot, az érintett magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét.

12. Teljesen értelmezhetetlenek azok a rendelkezések, amelyek kiterjesztik az etikai Kódex egyes elemeit a magán és az egyházi intézményekre. Olyan szabályokról van szó ráadásul, amelyek megalkotása nem kizárólagosan a szakma feladata, hanem részt vesz benne a közigazgatás. Így az egyházak működése, önállósága, államtól való különállása alkotmányos tételek sérülnek. Így sérülnek az Alaptörvénynek azok a rendelkezései, amelyek rendezik az állam és az egyházak kapcsolatát.

13. Értelmezhetetlen, hogy az intézményfenntartó milyen tartalmú intézményi etikai kódexet adhat ki. Ez a tág szabályozás lehetőséget nyújt arra, hogy a magán intézményfenntartó korlátozza az intézményben dolgozó pedagógusok alapvető jogait. Ráadásul az intézményfenntartó ilyen felhatalmazással nem rendelkezhet, hiszen a munkáltató az intézmény, a munkáltatói jog gyakorlója az igazgató. Az intézményi etikai kódex is tartalmazhat olyan szabályokat, amelyek sérthetik az emberi méltóságot, az érintett magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét.

14. Teljesen bizonytalan, milyen eljárási rendben történhet felelősségre vonás az etikai szabályok megszegése esetén. Különösen igaz ez azokban az esetekben, amikor etikai eljárás sem indítható, mivel a pedagógus nem tagja a Nemzeti Pedagógus Karnak. Sérülnek a tisztességes eljáráshoz való alkotmányos jogok.

15. Áttekintve a Nemzeti Pedagógus Kar létét, céljait, közfeladatait meghatározó rendelkezéseket és összevetve azokat az Alkotmánybíróság határozataiban található iránymutatásokkal, megállapítható, hogy

- nem szakmai kamara,
- nem kevesek által gyakorolt, szabad foglalkozásúak köztestülete,
- nem minden pedagógus tagja a köztestületnek és a közfeladatok nem igénylik a kötelező kamarai tagságot a jelenlegi körben sem,
- a pedagógus feladatellátási kötelezettségei törvényben szabályozottak, állami ellenőrzése megoldott,
- az Etikai Kódex lényeges tartalmi elemei törvényben nem meghatározottak, ezzel szemben miniszteri rendeleti felhatalmazás van etikai kérdésekben.

16. Ezek miatt a rendelkezések miatt a magán és az egyházi intézményfenntartókat, és a pedagógus-munkakörben foglalkoztatottakat éri jogsérelem.

Az intézményi érdekek sérelme

1. Az Nkt. 84. § (4) bekezdése:

"(4) A fenntartói jog átadásának tilalmára vonatkozó rendelkezéseket nem kell alkalmazni a fenntartó személyében jogutódlással bekövetkező változás, a fenntartói jog jogszabály alapján történő átadása esetén, az önkormányzatok szétválásával összefüggő vagyonmegosztáskor, az egyéni vállalkozó halálakor, ha van, aki a tevékenység folytatására jogosult."

sérti az Alaptörvény I. cikk (4) bekezdésében foglaltakat:

„(4) A törvény alapján létrehozott jogalanyok számára is biztosítottak azok az alapvető jogok (...), amelyek természetüknél fogva nem csak az emberre vonatkoznak.”

- az Alaptörvény XI. cikk (1) bekezdését:

„(1) Minden magyar állampolgárnak joga van a művelődéshez.”

- az Alaptörvény XVI. cikk (1)-(3) bekezdését:

"(1) Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz.

(2) A szülőknek joguk van megválasztani a gyermeküknek adandó nevelést.

(3) A szülők kötelesek kiskorú gyermekükről gondoskodni. E kötelezettség magában foglalja gyermekük taníttatását."

2. A köznevelési intézmények működésének stabilitása szoros kapcsolatban van az alkotmánynak azokkal a rendelkezéseivel, amelyek alapján érvényesül a művelődéshez való jog, illetve a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéshez való jog, és a kiskorú gyermekről történő gondoskodás megvalósul. A stabil működés feltétele, hogy meghatározott időszakon belül ne lehessen olyan döntést hozni, amely miatt lehetetlenné válik a nevelő és oktató munka, illetőleg megváltoznak azok a feltételek, amelyek között a felkészülés, felkészítés folyik. Ezért bár a közoktatásról szóló törvény rendelkezései alapján a fenntartó jogosult dönteni az intézmény fenntartói jogának átadásáról, e jogosítványával ezidáig csak akkor élhetett, ha ezzel nem sérültek az említett alkotmányos jogok.

3. A köznevelésről szóló törvény 84. § (3) bekezdése garantálta az intézményműködtetés stabilitásához fűződő érdekeket: "a fenntartó tanítási évben, továbbá – július, augusztus hónapok kivételével – nevelési évben iskola, kollégium, óvoda fenntartói jogát nem adhatja át.

4. Ezek a biztonsági elemek változtak meg azáltal, hogy nem érvényesül az intézményi fenntartói jog átadásának tilalma abban az esetben, ha a köznevelésről szóló törvény módosított rendelkezései szerint a fenntartói döntésre jogszabályváltozás miatt került sor. Ez olyan széleskörű felhatalmazást jelent, amely lényegében megszünteti az eddigi korlátozást, az intézményi stabilitást.

5. Az Alaptörvény T. cikk (2) bekezdése szerint jogszabály: a törvény, a kormányrendelet, a miniszterelnöki rendelet, a miniszteri rendelet, a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendelete, az önálló szabályozó szerv vezetőjének rendelete és az önkormányzati rendelet. Így például a működtető települési önkormányzat is rendeletet alkothat, amely alapján sor kerülhet a köznevelési intézmény átszervezésére.

6. A fenntartói jog átadására vonatkozó rendelkezések megváltoztatása, megkönnyítése súlyosan sérti az intézmény, az intézményben foglalkoztatottak érdekeit. Megváltozhatnak a foglalkoztatás szabályai, romolhatnak a finanszírozás feltételei. A fenntartói jog tanév közben történő átadása megghiúsíthatja a pedagógiai tevékenységet, együtt járhat átszervezéssel, létszám leépítéssel. Ebben az időszakban kevés az esély arra, hogy másik munkahelyet találjon az, aki feleslegessé válik.

7. Ez a megoldás súlyosan sérti a fenntartók, az intézmények, illetve a képviselőikben eljáró intézményvezetők és a szülők érdekeit.

A jogbiztonság sérelme

1. Az Nkt. 94. § (4) bekezdésének z) pontja

„Felhatalmazást kap az oktatásért felelős miniszter, hogy/

v) a Nemzeti Pedagógus Kar tagságának körét, országos és területi szervezeti felépítését, működését, feladatait, jogait, minimálisan létrehozandó szakmai tagozatait, az etikai eljárásának főbb szabályait, a tagnyilvántartás eljárási szabályait és a törvényességi felügyeleti jogkör gyakorlóját"

sérti az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdését:

„(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg.”

2. A köztestületek a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény [a továbbiakban: régi Ptk.] 65. §-a alapján jöttek létre. A köztestület önkormányzattal és nyilvántartott tagsággal rendelkező szervezet, amelynek létrehozását törvény rendeli el. A törvény nem létrehozza, hanem elrendeli a létrehozását. A régi Ptk. rendelkezései szerint a köztestület a tagsághoz, illetőleg a tagság által végzett tevékenységhez kapcsolódó közfeladatot lát el. A jogi személyiségről a régi Ptk. rendelkezett. A köztestület különböző lehetséges változatát is felsorolta: köztestület különösen a Magyar Tudományos Akadémia, a Magyar Művészeti Akadémia, a gazdasági, illetve a szakmai kamara. A köznevelésről szóló törvény nem „választott” a régi Ptk.-ban felsorolt köztestületi formák közül. Miután a felsorolás nem tekinthető taxációnak, mivel a régi Ptk. 65. § (2) bekezdése a „köztestület különösen” fordulatot alkalmazza, lényegében e megoldás is összhangban állt az akkori szabályozással. A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény [a továbbiakban: új Ptk.] már nem tartalmazza a köztestületre vonatkozó rendelkezéseket.

3. Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2006. évi LXV. törvény [a továbbiakban: Ahtm.] - 2013. III. hó 14-től hatályos - szövege lényegében a régi Ptk.-hoz hasonló tartalommal újraszabályozta a

köztestület jogi személyt. A módosító törvény indoklása választ adott erre a megoldásra. "Az új Ptk. nem tartalmazza a köztestületet mint sajátos jogi személy típusát. A szabályozás elhagyását támasztja alá egyrészt az, hogy az új Ptk. jogi személyekre vonatkozó szabályozása a hatályos Ptk. szabályrendszerétől koncepcionálisan eltér, másrészt a köztestület közjogi jogi személynek minősül, ezért magánjogi kódexben való elhelyezése nem indokolt (az új Ptk. hasonló okokból nem tartalmaz szabályokat a költségvetési szervekre vonatkozóan). Egy adott köztestület létrehozásáról, szervezetéről és működéséről minden esetben törvény rendelkezik, indokolt azonban a köztestületekre vonatkozó általános jellegű, összefoglaló, a szervezettípust generálisan meghatározó szabályok megtartása, a hatályos Ptk.-ban rögzített szabályokkal lényegében azonos tartalommal. Az egyesületek szabályozására, mint mögöttesen alkalmazandó szabályrendszerre vonatkozó utaló szabály fenntartása továbbra is indokolt..."

Áhtm.:

„8/A. § (1) A köztestület önkormányzattal és nyilvántartott tagsággal rendelkező szervezet, amelynek létrehozását törvény rendeli el. A köztestület a tagságához, illetve a tagsága által végzett tevékenységhez kapcsolódó közfeladatot lát el. A köztestület jogi személy.

(2) Köztestület különösen a Magyar Tudományos Akadémia, a Magyar Művészeti Akadémia, a gazdasági, illetve a szakmai kamara.

(3) Törvény meghatározhat olyan közfeladatot, amelyet a köztestület köteles ellátni. A köztestület a közfeladat ellátásához szükséges - törvényben meghatározott - jogosítványokkal rendelkezik, és ezeket öngazgatása útján érvényesíti.

(4) Törvény előírhatja, hogy valamely közfeladatot kizárólag köztestület láthat el, illetve, hogy meghatározott tevékenység csak köztestület tagjaként folytatható.

(5) A köztestületre - ha törvény eltérően nem rendelkezik - a Polgári Törvénykönyvnek az egyesületekre vonatkozó szabályait kell megfelelően alkalmazni."

4. Köztestület esetében nincs helye miniszteri szintű szabályozásnak. Törvénynek kell meghatározni a feladatokkal, működéssel, tagsággal összefüggő kérdéseket. A nem szabályozott kérdésekben érvényesülnie kell az öngazgatásnak. A miniszteri rendelet olyan kérdéseket kíván szabályozni, amelyek bekerültek az Nkt-ba, s amelyek végrehajtásához a Nemzeti Pedagógus Kar SzMSz-e tartalmaz előírásokat.

5. Ezek a rendelkezések a pedagógus munkakörben foglalkoztatottak érdekeivel ellentétesek.

Az emberi méltóság sérelme

1. Az Nkt. 94. § (4) bekezdésének z) pontja:

„/Felhatalmazás kap a Kormány, hogy/

z) a vallási, világnézeti tekintetben elkötelezett, továbbá nemzetiségi iskolai nevelés-oktatás szervezésének az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény 28. § (2) bekezdésében meghatározott feltételek érvényesülését szolgáló sajátos feltételeit, különös tekintettel a jogellenes elkülönítés tilalmára"

sérti az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdését és XIX. cikk (1) és (3) bekezdését:

„I. cikk. (3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg."

"XXIX. cikk (1) A Magyarországon élő nemzetiségek államalkotó tényezők. Minden, valamely nemzetiséghez tartozó magyar állampolgárnak joga van önazonossága szabad vállalásához és megőrzéséhez. A Magyarországon élő nemzetiségeknek joguk van az

anyanyelvhasználathoz, a saját nyelven való egyéni és közösségi névhasználathoz, saját kultúrájuk ápolásához és az anyanyelvű oktatáshoz.

(3) A Magyarországon élő nemzetiségek jogaira vonatkozó részletes szabályokat, a nemzetiségeket és a nemzetiségként való elismerés feltételeit, valamint a helyi és országos nemzetiségi önkormányzatok megválasztásának szabályait sarkalatos törvény határozza meg. Sarkalatos törvény a nemzetiségként való elismerést meghatározott idejű honossághoz és meghatározott számú, magát az adott nemzetiséghez tartozónak valló személy kezdeményezéséhez kötheti."

2. A kormány részére adott felhatalmazás olyan kérdésekben ad szabályozási lehetőséget, amelyek törvényekben rendezettek, s amely kérdések nem szabályozhatók törvénynél alacsonyabb szinten. Ezek a kérdések alapvető emberi jogok. Ezek a kérdések megfelelően szabályozottak törvényi szinten. Az e kérdéseket szabályozó törvények nem adnak felhatalmazást ebben a körben alacsonyabb szintű jogalkotásra. A kérdéskört szabályozó törvény megadja a szükséges felhatalmazást.

3. 2003. évi CXXV. törvény az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról:

„Oktatás és képzés

27. § (1) Az egyenlő bánásmód követelménye kiterjed minden olyan nevelésre, oktatásra, képzésre,

- a) amely államilag jóváhagyott vagy előírt követelmények alapján folyik, vagy
- b) amelynek megszervezéséhez az állam
 - ba) közvetlen normatív költségvetési támogatást nyújt, vagy
 - bb) közvetve - így különösen közterhek elengedése, elszámolása vagy adójóváírás útján - hozzájárul (a továbbiakban együtt: oktatás).

(2) Az egyenlő bánásmód követelményét az (1) bekezdésben meghatározott oktatással összefüggésben érvényesíteni kell különösen

a) az oktatásba történő bekapcsolódás feltételeinek meghatározása, a felvételi kérelmek elbírálás

- b) az oktatás követelményeinek megállapítása és a követelménytámasztás,
- c) a teljesítmények értékelése,
- d) az oktatáshoz kapcsolódó szolgáltatások biztosítása és igénybevétele,
- e) az oktatással összefüggő juttatásokhoz való hozzáférés,
- f) a kollégiumi elhelyezés és ellátás,
- g) az oktatásban megszerezhető tanúsítványok, bizonyítványok, oklevelek kiadása,
- h) a pályaválasztási tanácsadáshoz való hozzáférés, valamint
- i) az oktatásban való részvétellel összefüggő jogviszony megszüntetése során.

(3) Az egyenlő bánásmód követelményének megsértését jelenti különösen valamely személy vagy csoport

a) jogellenes elkülönítése egy oktatási intézményben, illetve az azon belül létrehozott tagozatban, osztályban vagy csoportban,

b) olyan nevelésre, oktatásra való korlátozása, olyan nevelési, oktatási rendszer vagy intézmény létesítése, fenntartása, amelynek színvonala nem éri el a kiadott szakmai követelményekben meghatározottakat, illetve nem felel meg a szakmai szabályoknak, és mindezek következtében nem biztosítja a tanulmányok folytatásához, az állami vizsgák letételéhez szükséges, az általában elvárható felkészítés és felkészülés lehetőségét.

(4) Az oktatási intézményekben nem működhetnek olyan szakkörök, diákkörök és egyéb tanulói, hallgatói, szülői vagy más szervezetek, amelyek célja más személyek vagy csoportok lejáratása, megbélyegzése vagy kirekesztése.

28. § (1) Nem sérti az egyenlő bánásmód követelményét, ha az oktatást csak az egyik nembeli tanulók részére szervezik meg, feltéve, hogy az oktatásban való részvétel önkéntes, továbbá emiatt az oktatásban résztvevőket semmilyen hátrány nem éri.

(2) Nem sérti az egyenlő bánásmód követelményét, ha

a) közoktatási intézményben a szülők kezdeményezésére és önkéntes választása szerint

b) felsőoktatási intézményben a hallgatók önkéntes részvétele alapján olyan vallási vagy más világnézeti meggyőződésen alapuló, továbbá nemzetiségi oktatást szerveznek, amelynek célja vagy tanrendje indokolja elkülönült osztályok vagy csoportok alakítását; feltéve, hogy emiatt az oktatásban résztvevőket semmilyen hátrány nem éri, továbbá ha az oktatás megfelel az állam által jóváhagyott, államilag előírt, illetve államilag támogatott követelményeknek.

(3) A nyelvi vagy kulturális önazonosság megőrzése céljából egyházi jogi személy, vallási tevékenységet végző szervezet vagy nemzetiségi önkormányzat által fenntartott köznevelési intézmény, egyházi jogi személy, vallási tevékenységet végző szervezet vagy országos nemzetiségi önkormányzat által fenntartott felsőoktatási intézmény tekintetében jogszabály a 27. § (2) bekezdés a) pontjától eltérő rendelkezést állapíthat meg.

29. § Törvény vagy törvény felhatalmazása alapján megalkotott kormányrendelet az iskolarendszeren belüli, valamint az iskolarendszeren kívüli oktatásban részt vevők meghatározott körére - az oktatással, képzéssel összefüggésben - előnyben részesítési kötelezettséget írhat elő."

Ezek a rendelkezések sértik az érintett körbe tartozó intézményekben dolgozó vezetők és pedagógusok, valamint szülők érdekeit.

A jogállamiság sérelme

1. Az Nktmód 31. §-a:

"(1) Ez a törvény - a (2) és (3) bekezdésben foglalt kivétellel - 2015. január 1-jén lép hatályba.

(2) Az 5. § (3) bekezdése és a 21. § 2015. április 1-jén lép hatályba.

(3) A 30. § 2015. június 15-én lép hatályba."

ellentétes az Alaptörvény B. cikk (1) bekezdésével, I. cikk. (3) bekezdésével:

„(1) Magyarország független, demokratikus jogállam.”

„I. cikk. (3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg.”

2. Az Alkotmánybíróság számos esetben kitért arra, hogy a demokratikus jogállam nélkülözhetetlen "kelléke" a jogbiztonság. Határozataiban rámutatott, hogy a "jogbiztonság kiemelkedően fontos jogállami érték, s ebből eredően meghatározott kötelezettségek hárulnak mind a jogalkotó, mind a jogalkalmazó szervekre.

A jogállam sem tud eltekinteni attól, hogy mind a természetes mind a jogi személyektől megkövetelje a törvényesen kihirdetett jogszabályok ismeretét, és az azokkal összhangban álló magatartást, s mindezek garanciájaként érvényre juttassa az elvet: a jogszabály nem ismerése senkit sem mentesít jogellenes magatartásának következményei alól.

A demokratikus jogállam azonban - sok egyéb mellett - abban is különbözik a diktatúrától, hogy nem él vissza azzal a lehetőséggel, amelyet a jog megismerésének általános érvényű követelménye és az erre alapított felelősségre vonás az állam számára nyújt,

hanem kellő törvényi garanciákkal megteremti annak a reális lehetőségét, hogy a jogalanyok valóban megismerhessék a reájuk irányadó jogszabályi rendelkezéseket, s módjukban álljon magatartásukat azokhoz igazítani...."

A kötelezettségből eredően mutat rá az Alkotmánybíróság:

"...a jogszabály hatálybalépésének időpontját úgy kell meghatározni, hogy kellő idő maradjon

a) a jogszabály szövegének megszerzésére (akár úgy, hogy az érintett előfizet a hivatalos lapra, akár úgy, hogy annak egyes számait a szükséghez képest megvásárolja) és áttanulmányozására (ideértve bonyolultabb jogszabályok esetében az illetékes hatóságtól történő felvilágosításkérést is);

b) a jogalkalmazó szervek számára a jogszabály alkalmazására való felkészüléshez (ideértve szükség esetén a jogszabály szervezett továbbképzés keretében való alapos megismerését, a felmerülő jogszabály-értelmezési problémák tisztázását, a jogszabály végrehajtásához szükséges nyomtatványok, űrlapok beszerzését vagy előállítását, a zökkenőmentes végrehajtás személyi és tárgyi feltételeiről való gondoskodást);

c) a jogszabállyal érintett személyek és szervek számára annak eldöntéséhez, hogy miként alkalmazkodjanak a jogszabály rendelkezéseire (pl. a környezetvédelmi kibocsátási értékek szigorítása esetén: egyes termékek gyártásának megszüntetése útján, korszerű technikai eszközök beszerzése útján, az alkalmazott technológiai megváltozásával vagy nagyobb határfokú tisztítóberendezés létesítésével) az önkéntes jogkövetés személyi és tárgyi feltételeiről való gondoskodáshoz."

3. A hatályon kívül helyezésre váró rendelkezések között található olyanok, amelyek nem szabályozhatók alacsonyabb szintű jogszabályban. Ezek a következők:

- tanulói fegyelmi eljárás garanciális elemei,
- a Nemzeti Pedagógus Kar működésének, szervezetének garanciális elemei.

"Nkt. 58. § (8) Nem indítható fegyelmi eljárás, ha a kötelezettségszegés óta három hónap már eltelt. Ha a kötelezettségszegés miatt büntető- vagy szabálysértési eljárás indult, és az nem végződött felmentéssel (az indítvány elutasításával), a határidőt a jogerős határozat közzétételétől kell számítani.

(9) A fegyelmi büntetés megállapításánál a tanuló életkorát, értelmi fejlettségét, az elkövetett cselekmény súlyát figyelembe kell venni. A fegyelmi büntetést a nevelőtestület hozza. Az iskolai, kollégiumi diákönkormányzat véleményét a fegyelmi eljárás során be kell szerezni.

(10) A fegyelmi eljárás megindításáról - az indok megjelölésével - a tanulót és a kiskorú tanuló szülőjét értesíteni kell. A fegyelmi eljárás során a tanulót meg kell hallgatni, és biztosítani kell, hogy álláspontját, védekezését előadja. Ha a meghallgatáskor a tanuló vitatja a terhére rótt kötelezettségszegést, vagy a tényállás tisztázása egyébként indokolja, tárgyalást kell tartani. A tárgyalásra a tanulót és a kiskorú tanuló szülőjét meg kell hívni. Kiskorú tanuló esetén a fegyelmi eljárásba a szülőt minden esetben be kell vonni. A fegyelmi eljárásban a tanulót és a szülőt meghatalmazott is képviselheti.

(11) A tanulóval szemben ugyanazért a kötelezettségszegésért csak egy fegyelmi büntetés állapítható meg. Ha a kötelezettségszegés miatt az iskolában és a kollégiumban is helye lenne fegyelmi büntetés megállapításának, a nevelési-oktatási intézmények eltérő megállapodásának hiányában a fegyelmi büntetést abban a nevelési-oktatási intézményben lehet megállapítani, amelyikben az eljárás előbb indult.

(12) A gyakorlati képzés keretében elkövetett kötelezettségszegésért a fegyelmi eljárást az iskolában kell lefolytatni."

"Nkt. 63/B. § (2) A Kar szakmai érdek-képviselési tevékenysége során a reprezentatív szakszervezetekkel együttműködik, és tiszteletben tartja a szakszervezeteknek a Munka Törvénykönyve és a közalkalmazottak jogállásáról szóló törvény által biztosított jogait.

63/C. § (4) Az Országos Küldöttgyűlés határozatképes, ha a küldöttek több mint fele jelen van. Határozatképtelenség esetén változatlan napirenddel, legalább három nap elteltével újabb ülést kell tartani, amely a megjelentek számától függetlenül határozatképes.

(5) Az Országos Küldöttgyűlés határozatait a szavazásra jogosult jelenlévők többségének egyetértő szavazatával hozza. Az Alapszabály és az Etikai Kódex elfogadásához és módosításához, a tisztségviselők visszahívásához, továbbá az Alapszabályban meghatározott esetben a döntéshez a szavazásra jogosult jelenlévők kétharmadának egyetértő szavazata szükséges.

(6) Az Országos Küldöttgyűlés ülésein tanácskozási joggal részt vehetnek:

- a) a Kar Országos Elnökségének (a továbbiakban: Elnökség) tagjai,
- b) a Kar Országos Etikai Bizottságának tagjai,
- c) a Kar Országos Felügyelő Bizottságának (a továbbiakban: Felügyelő Bizottság) tagjai,
- d) az oktatásért felelős miniszter vagy képviselője,
- e) a főtitkár,
- f) a 63/A. § (3) bekezdésében foglalt stratégiai partneri megállapodást kötött más szervezetek egy-egy képviselője.

Nkt. 63/E. § (3) Az Elnökség ülésén részt vesz a főtitkár, továbbá tanácskozási joggal részt vehet az Országos Etikai Bizottság és a Felügyelő Bizottság elnöke. Az Alapszabály további meghívottokról rendelkezhet.

(8) Az Elnökség szükség szerint, de legalább kéthavonta egy, évente hat alkalommal ülésezik. Az Alapszabály rendelkezhet az Elnökség gyakoribb összehívásáról, valamint meghatározhatja az Elnökség kötelező összehívásának további eseteit is.

(9) Az Elnökség szükség szerint, de legalább minden elnökségi ülést követő két héten belül tájékoztatja a területi szervek választott küldötteit tevékenységéről.

63/F. § (2) Az országos képviselési és ügyintéző szervek, valamint azok tisztségviselői tevékenységének segítésére, valamint a különböző kamarai feladatok összehangolására Központi Iroda működik az Elnökség irányításával.

(4) Főtitkár közigazgatási alapvizsgálattal vagy azzal egyenértékűnek elismert képesítéssel rendelkező személy lehet. Ettől eltérően főtitkári feladatokkal olyan felsőfokú iskolai végzettséggel rendelkező személy is megbízható, aki vállalja, hogy a munkaszerződés aláírásától számított egy éven belül leteszi a közigazgatási alapvizsgát vagy megszerzi a közigazgatási alapvizsga alóli mentesítést.

(6) A Kar az e törvényben, illetve az Alapszabályban meghatározott feladatok érvényesítése érdekében és feltételek teljesülése esetén szakmai tagozatokat működtet.

(7) A Kar szakmai tagozatai:

1. óvodai,
2. magyar nyelv és irodalom,
3. nemzetiségi,
4. idegen nyelvek,
5. matematika,
6. ember és társadalom,
7. ember és természet,
8. földünk, környezetünk,
9. művészetek,
10. informatika,
11. életvitel és gyakorlati ismeretek,
12. testnevelés és sport,
13. kollégiumi,

- 14. szakképzési,
- 15. fejlesztő- és gyógypedagógusi,
- 16. intézményvezetői.

(8) Az Alapszabály további szakmai tagozatok létrehozataláról rendelkezhet.

(9) A (7) bekezdés 2-12. pontjaiban meghatározott tagozatokon belül tanári és tanítói altagozatok jöhetnek létre.”

Ezek a rendelkezések valamennyi érdekelt részére érdeksérelmet okoznak.

Tisztelt Elnök Úr!

Kérem, hogy az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasznak adjon helyt és a megtámadott rendelkezéseket visszamenőleges hatállyal semmisítse meg.

Budapest, 2015. március 5.

Az alkotmányjogi panasz aláírói:

[Redacted signature area]

Aláírással hozzájárulok személyes adataimnak az Alkotmánybíróságon belüli kezeléséhez, valamint az Alkotmánybíróság által történő nyilvánosságra hozatalához.

Galló Istvánne
Galló Istvánne

[Redacted signature area]

Aláírással hozzájárulok személyes adataimnak az Alkotmánybíróságon belüli kezeléséhez, valamint az Alkotmánybíróság által történő nyilvánosságra hozatalához.

Dr. Iványi Gábor
Dr. Iványi Gábor

3. [Redacted signature area]

[REDACTED]

4.

[REDACTED]

5.

[REDACTED]

6.

[REDACTED]